Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

10. srpnja 2014.*

„EFSJP – Komponenta za jamstva – EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Grožđice – Vino – Izdaci koje je učinila Grčka – Specifična financijska korekcija – Metoda izračuna – Narav postupka poravnanja računâ – Veza s izdacima koje financira Unija“

U predmetu T-376/12,

Helenska Republika, koju zastupaju I. Chalkias, E. Leftheriotou i S. Papaïoannou, u svojstvu agenata,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju D. Triantafyllou i H. Tserepa-Lacombe, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje Provedbene odluke Komisije 2012/336/EU od 22. lipnja 2012. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 165, str. 83.), u dijelu u kojem se ta provedbena odluka odnosi na Helensku Republiku u pogledu sektora proizvodnje grožđica, na ime financijskih godina 2007., 2008. i 2009., te u pogledu sektora vinarstva,

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: A. Dittrich, predsjednik, J. Schwarcz (izvjestitelj) i V. Tomljenović, suci,

tajnik: S. Spyropoulos, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 9. siječnja 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: grčki

Presudu[2] *[omissis]*

Postupak i zahtjevi stranaka

22 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 21. kolovoza 2012. Helenska Republika je pokrenula ovaj postupak.

23 Helenska Republika od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na nju;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

24 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu;

— naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Pravo *[omissis]*

1. 3. *Korekcija izvršena u pogledu izdataka u sektoru vinarstva*

150 Helenska Republika ističe četiri tužbena razloga protiv korekcije koja je primijenjena na izdatke u sektoru vinarstva. Prema trećem tužbenom razlogu Komisija je primijenila financijske korekcije u odnosu na izdatke učinjene više od 24 mjeseca prije, čime je povrijedila načelo pravne sigurnosti i narušila pravo na obranu i pravo na saslušanje. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče činjenica kada je utvrđeno da regularizacija površinâ nije učinjena u skladu s člankom 2. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1493/1999 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina (SL L 179, str. 1.). Peti tužbeni razlog temelji se na činjenici da su korekcija, kao i način izračuna, učinjeni protivno članku 31. Uredbe br. 1290/2005 i smjernicama, čime se dolazi do neproporcionalnih rezultata. Šesti tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče činjenica u pogledu određivanja ukupne regularizirane površine i prosječne vrijednosti pravâ sadnje, na nedovoljnom obrazloženju i na povredi načela proporcionalnosti.

Stajalište službi Komisije na kraju upravnog postupka

151 U svojem konačnom stajalištu od 12. ožujka 2012. Komisija je u odnosu na Helensku Republiku odredila specifičnu korekciju u iznosu od 21.336.120 eura, čime je umanjila iznos koji je bio predložen u službenoj komunikaciji od 26. kolovoza 2010.

152 U vezi s osnovanošću specifične korekcije, iz sažetka izvješća proizlazi da regularizacija - koju su grčka tijela vlasti provela na temelju članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999 u odnosu na vinograde koji su nezakonito posađeni prije 1. rujna 1998. - nije u skladu s propisima (t. 7.2.1. sažetka izvješća). Bez operativnog registra vinograda nije bilo moguće obraditi zahtjeve za regularizaciju nezakonitih nasada na način koji bi pružio potrebna jamstva za to da ispitivanje i regularizacija budu u skladu s odredbama članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999, s obzirom na to da grčka tijela vlasti nisu dokazala da predmetni nasadi odgovaraju površinama koje je iskrčio proizvođač koji je podnio zahtjev za regularizaciju ili koje su iskrčili njegovi prednici, da ranije krčenje nije dovelo do

2 — Objavljene su samo one točke presude za koje je Opći sud ocijenio da bi to bilo korisno.

premije za krčenje zemljišta na temelju zakonodavstva Unije ili nacionalnog zakonodavstva niti da proizvođači koji su podnijeli zahtjev za regularizaciju nisu prodali ili prenijeli prava sadnje povezana s tim krčenjima (t. 7.2.1. sažetka izvješća).

153 Kada je riječ o načinu izračuna korekcije, iz sažetka izvješća proizlazi da je, s obzirom na nemogućnost točnog izračuna financijskog učinka utvrđenih nepravilnosti, Komisija izračunala iznos koji odgovara naknadi predviđenoj odredbama članka 86. stavaka 1. i 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 od 29. travnja 2008. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina, izmjeni Uredaba br. 1493/1999, (EZ) br. 1782/2003, br. 1290/2005 i (EZ) br. 3/2008 te stavljanju izvan snage Uredaba (EEZ) br. 2392/86 i br. 1493/1999 (SL L 148, str. 1.), to jest naknadi koja odgovara dvostrukom iznosu prosječne vrijednosti prava sadnje u dotičnoj regiji (t. 7.2.3. sažetka izvješća). Na temelju tih odredaba Komisija je ocijenila da se u određenim slučajevima postupak regularizacije predviđen člankom 86. stavkom 1. Uredbe br. 479/2008 može zamijeniti postupkom poravnanja računâ, posebno kada je riječ o regularizacijama koje su grčka tijela vlasti provodila na temelju članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999, za koje je Komisija smatrala da nisu u skladu s tim odredbama (t. 7.2.3. sažetka izvješća). Prema mišljenju Komisije metoda utemeljena na vrijednosti pravâ sadnje prikladna je za izračun financijske korekcije, opravdane s obzirom na stalnu opasnost za Fondove od nezakonitih plaćanja za neregularizirane površine, kako je to predviđeno člankom 86. Uredbe br. 479/2008 (t. 7.2.3. sažetka izvješća).

154 Prije svega treba ispitati peti tužbeni razlog, koji se temelji na činjenici da su učinjena korekcija kao i način izračuna te korekcije protivni članku 31. Uredbe br. 1290/2005 i smjernicama, čime se dolazi do neproporcionalnih rezultata, pri čemu Helenska Republika osporava pravnu osnovu na temelju koje je određena financijska korekcija.

Argumenti stranaka

155 Helenska Republika tvrdi da je izračunom naložene korekcije, uz odgovarajuću primjenu članka 86. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 479/2008, Komisija postupila arbitrarno, neopravdano i protivno članku 31. Uredbe br. 1290/2005 kao i smjernicama. Iako prema potonjem članku Komisija može isključiti iznose iz financiranja Unije, regularizacije protivne članku 2. stavku 3. točki (a) Uredbe br. 1493/1999 nije moguće tretirati kao izdatke koje su Fondovi financirali protivno pravilima Unije, što bi onda moglo dovesti do određivanja korekcije u sklopu poravnanja računâ. Primjenom članka 31. Uredbe br. 1290/2005 moguće je primijeniti samo korekciju koja se računa primjenom fiksne stope na izdatke koje financiraju Fondovi, dok izračun uz odgovarajuću primjenu članka 86. Uredbe br. 479/2008 nije predviđen ni u jednom tekstu koji uređuje poravnanje računâ kao ni u potonjoj uredbi.

156 Nadalje, Helenska Republika tvrdi da korekcija nije povezana ni s propustom ključnog ili dodatnog nadzora ni s izdatkom koji bi Fond financirao protivno pravilima Unije kao ni s nastankom štete koja bi bila prouzročena Fondu zbog toga što je država članica propustila izvršiti nadzor. Štoviše, naknada predviđena člankom 86. Uredbe br. 479/2008 služi za pokrivanje troškova države članice koja mora provesti regularizaciju i ne može odgovarati šteti koja je prouzročena Fondu zbog toga što su nezakoniti nasadi regularizirani protivno odredbama Uredbe br. 1493/1999. Na kraju, Helenska Republika ističe neproporcionalan karakter korekcije.

157 Komisija priznaje da metoda izračuna naložene korekcije nije predviđena, ali tvrdi da se postupkom poravnanja računâ može, u skladu s člankom 86. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe br. 479/2008, zamijeniti postupke regularizacije nezakonitih nasada do kojih nije došlo. Naknada predviđena tim člankom nema za cilj pokrivanje izdataka i administrativnog troška države članice zbog zakašnjele regularizacije nezakonitih nasada, nego je povezana s vrijednošću prava sadnje, kako se i ističe u tom članku.

158 Komisija smatra da će zbog nezakonitosti neregulariziranih površina nastajati troškovi na štetu ZPP-a, s obzirom na stalnu opasnost od neopravdanih plaćanja iz Fondova s financijskim posljedicama koje nije moguće precizno izračunati. Zato je metoda izračuna financijske korekcije na temelju vrijednosti pravâ sadnje primjerena, pri čemu se ne može reći da je ta metoda arbitrarna ili neopravdana. Naime, ona je nadahnuta Uredbom br. 479/2008, s obzirom na to da se fiksni iznos naknade za gubitke koji nastanu Fondovima može utvrditi iz vrijednosti pravâ sadnje koja se koristi za izračun naknade za regularizaciju. Komisija također ističe da bez poznavanja iznosa potpora koje će se dodjeljivati u budućnosti ne može provesti svoju ustaljenu praksu u području fiksnih financijskih korekcija pa se jedino može osloniti na vrijednost pravâ sadnje. Štoviše, primjena članka 86. Uredbe br. 479/2008 nosi sa sobom pogodnost legalizacije predmetnih vinograda na isti način kao da je plaćena naknada za regularizaciju, nakon čega bi vinari mogli koristiti potpore.

Ocjena Općeg suda

159 Prethodno valja podsjetiti na odredbe na koje se Komisija pozvala kada je Helenskoj Republici odredila specifičnu financijsku korekciju zbog toga što regularizacija vinograda koji su nezakonito posađeni prije 1. rujna 1998., koja se provodila na temelju članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999, nije bila u skladu s propisima.

160 Članak 2. stavci 2. i 3. Uredbe br. 1493/1999, kako je izmijenjena Uredbom br. 479/2008, glasi:

„2. Grožđe dobiveno s površina:

a) na kojima je vinova loza posađena prije 1. rujna 1998.

i

b) čiji se plodovi, u skladu s člankom 6. stavkom 3. ili člankom 7. stavkom 4. Uredbe (EEZ) br. 822/87, smiju staviti u promet samo za destilaciju,

ne smije se koristiti za proizvodnju vina radi stavljanja na tržište. Plodovi tog grožđa mogu se staviti u promet samo za destilaciju. Međutim ti se plodovi ne smiju koristiti za proizvodnju alkohola sa stvarnom alkoholnom jakošću od 80% vol ili manje.

3. Ako je država članica sastavila popis vinskog proizvodnog potencijala u skladu s člankom 16., može odstupiti od stavka 2. ovog članka. Takvo odstupanje mora se odobriti prije 31. srpnja 2008. i mora uključivati dopuštenje da dotične površine mogu proizvoditi vino radi stavljanja na tržište.

Odstupanje se odobrava:

a) ako je dotični proizvođač ranije iskrčio druge vinograde na jednakoj površini u smislu čiste kulture, osim ako je isti proizvođač za dotičnu površnu primio premiju za krčenje zemljišta na temelju zakonodavstva Zajednice ili nacionalnog zakonodavstva

[…]“ [neslužbeni prijevod]

161 Člankom 86. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 479/2008 predviđeno je:

„1. Proizvođači po potrebi regulariziraju površine na kojima je prije 1. rujna 1998. posađena vinova loza bez odgovarajućeg prava sadnje, uz plaćanje naknade najkasnije do 31. prosinca 2009.

Bez utjecaja na postupke koji se primjenjuju u sklopu poravnanja računâ, prvi podstavak ne primjenjuje se na površine koje su regularizirane na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe […] br. 1493/1999.

2. Naknadu predviđenu stavkom 1. utvrđuju države članice. Iznos naknade odgovara najmanje dvostrukom iznosu prosječne vrijednosti odgovarajućeg prava sadnje u dotičnoj regiji.“ [neslužbeni prijevod]

162 Kako proizlazi iz točke 158. gore, Komisija je smatrala da ima pravo odrediti specifičnu financijsku korekciju u sklopu postupka poravnanja računâ u iznosu koji odgovara iznosu naknade čijim plaćanjem su proizvođači mogli regularizirati površine na kojima je posađena vinova loza bez odgovarajućeg prava sadnje, kako je predviđeno člankom 86. stavkom 1. Uredbe br. 479/2008.

163 Zatim valja uputiti na sljedeću sudsku praksu prema kojoj postupak poravnanja računâ koje države članice polažu za izdatke financirane od strane Fondova ima za cilj utvrditi stvarno stanje i pravilnost izdataka (vidjeti presude Suda od 7. veljače 1979., Francuska/Komisija, 15/76 i 16/76, *Recueil*, str. 321., t. 28.; od 11. siječnja 2001., Grčka/Komisija, C-247/98, *Recueil*, str. I-1., t. 13. i od 19. rujna 2002., Njemačka/Komisija, C-377/99, *Recueil*, str. I-7421., t. 51.). Nadalje, u postupku utvrđivanja usklađenosti Komisija je dužna izvršiti financijsku korekciju ako izdaci za koje se traži financiranje nisu učinjeni u skladu s pravilima Unije, pri čemu takva financijska korekcija ima za cilj izbjeći terećenje Fondova za iznose koji nisu služili financiranju cilja postavljenoga konkretnim propisom Unije (gore navedena presuda Suda od 11. siječnja 2001., Grčka/Komisija, t. 14. i presuda Suda od 9. rujna 2004., Grčka/Komisija, C-332/01, *Recueil*, str. I-7699., t. 63.).

164 S tim u svezi, članak 31. stavak 1. Uredbe br. 1290/2005, koji u biti preslikava odredbe članka 7. stavka 4. Uredbe br. 1258/99, propisuje da prilikom provedbe utvrđivanja usklađenosti Komisija odlučuje o iznosima koje treba isključiti iz financiranja Unije ako utvrdi da izdaci obuhvaćeni člankom 3. stavkom 1. i člankom 4. nisu učinjeni u skladu s pravilima Unije. Članak 3. stavak 1. i članak 4. Uredbe br. 1290/2005 nabrajaju izdatke koje financiraju EFJP i EPFRR, uz zajedničko upravljanje država članica i Unije.

165 Osim toga, treba primijetiti da uvodne izjave 24. i 26. Uredbe br. 1290/2005 inzistiraju na uvjetu usklađenosti izdataka država članica sa zakonodavstvom Unije kada je riječ, s jedne strane, o ovlasti Komisije za odlučivanje o tomu i, s druge strane, o povratu iznosa koje je isplatio EFJP.

166 Na kraju, smjernice ograničavaju diskrecijski prostor Komisije u pogledu utvrđivanja financijskih korekcija. Iz priloga 2. smjernicama o financijskim posljedicama u sklopu poravnanja računâ proizlazi da se sve različite razine fiksne korekcije koje su u njemu predviđene odnose na izdatke koje su države članice prijavile.

167 Slijedom toga, iz točaka 161. do 166. gore proizlazi da se postupak poravnanja računâ iz članka 31. stavka 1. Uredbe br. 1290/2005 i financijske korekcije do kojih zbog toga dođe primjenjuju isključivo ako su države članice učinile izdatke i ako je te izdatke financirao EFJP ili EPFRR.

168 Stoga valja ispitati argumente u prilog petom tužbenom razlogu imajući u vidu navedena razmatranja.

169 Argumentacija Helenske Republike temelji se na ideji da je naložena korekcija protivna članku 31. stavku 1. Uredbe br. 1290/2005 kao i smjernicama jer se ta korekcija u biti ne odnosi na izdatke koje su Fondovi financirali protivno pravilima Unije.

170 Valja zaključiti da specifična korekcija koju je primijenila Komisija dovodi do toga da se Helenskoj Republici stavlja na teret iznos istovjetan naknadi koju prema članku 86. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 479/2008 trebaju snositi proizvođači koji su do 31. prosinca 2009. željeli regularizirati površine zasađene vinovom lozom bez odgovarajućeg prava sadnje.

171 Prema stajalištu Općeg suda, valja zaključiti da je predmet naknade predviđene člankom 86. Uredbe br. 479/2008 bio omogućiti regularizaciju nezakonito zasađenih parcela, zbog kojih su Fondovima mogli nastati nezakoniti izdaci, na način da su vinari o kojima je riječ mogli platiti svotu novca u

iznosu dvostruke vrijednosti odgovarajućeg prava sadnje na regulariziranoj parceli. Ni iz članka 86. ni iz bilo koje druge odredbe Uredbe br. 479/2008 ne proizlazi da tu naknadu treba snositi država članica zbog povrede svojih obveza ili nedostataka u nadzoru izdataka koje financiraju Fondovi. Osim toga, kad joj je postavljeno pitanje kao mjera upravljanja postupkom i tijekom rasprave, Komisija je priznala da nijedna odredba Uredbe br. 479/2008 ili bilo kojeg drugog akta Unije ne predviđa metodu financijske korekcije koju je primijenila u konkretnom slučaju.

172 Nameće se zaključak da financijska korekcija primijenjena u pobijanoj odluci nema dovoljnu vezu niti s jednim izdatkom koji su financirali Fondovi, a koji bi bio učinjen protivno propisima Unije. Naime ta korekcija izravno se temelji na naknadi čiji je predmet omogućavanje regularizacije nezakonito posađenih vinograda, predviđenoj odredbama članka 86. stavka 1. drugog podstavka Uredbe br. 479/2008, koji nemaju veze s postupkom poravnanja računâ. Slijedom toga takva korekcija se, u skladu sa sudskom praksom, ne može provesti u sklopu postupka poravnanja računâ (vidjeti točke 163. do 167. gore).

173 Različiti prigovori koje je Komisija uputila na račun argumentacije Helenske Republike ne mogu promijeniti taj zaključak.

174 U svojem prvom prigovoru, iako priznaje da metoda izračuna naložene korekcije nije predviđena mjerodavnim propisima, Komisija smatra da se postupkom poravnanja računâ u skladu s člankom 86. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe br. 479/2008 mogu zamijeniti postupci regularizacije nezakonitih nasada do kojih nije došlo. Komisija također smatra da rezervu koju je zakonodavac Unije primijenio u gore navedenoj odredbi treba tumačiti tako da se njome daje mogućnost Komisiji da u postupku poravnanja računâ primijeni odredbe članka 86. stavka 1. prvog podstavka Uredbe br. 479/2008 i naloži državi članici plaćanje naknade predviđene tim odredbama ako proizvođač nije regularizirao nezakonite nasade plaćanjem te iste naknade.

175 U tom pogledu, valja navesti da pod naslovom V. Uredbe br. 479/2008, koji se odnosi na proizvodni potencijal, poglavlje I. uređuje pitanje nezakonitih nasada, dok članak 86. propisuje obveznu regularizaciju nezakonitih nasada koji su posađeni prije 1. rujna 1998., a koji su ranije bili obuhvaćeni člankom 2. stavcima 2. i 3. Uredbe br. 1493/1999. Članak 86. stavak 1. prvi podstavak Uredbe br. 479/2008 propisuje da proizvođači regulariziraju navedene nasade plaćanjem posebne naknade najkasnije do 31. prosinca 2009. Članak 86. stavak 1. drugi podstavak te uredbe propisuje da se prvi podstavak, bez učinka na postupke koji se primjenjuju u sklopu poravnanja računâ, ne primjenjuje na površine regularizirane na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999, koja se na temelju članka 122. Uredbe br. 479/2008 primjenjivala do 31. srpnja 2008., dok je članak 86. te uredbe stupio na snagu 1. kolovoza 2008.

176 S tim u svezi, valja zaključiti da je predmet članka 86. stavka 1. drugog podstavka Uredbe br. 479/2008 uređenje statusa površina koje su regularizirane na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 jer se u toj odredbi pobliže navodi da se na te površine ne primjenjuje ni regularizacija ni naknada propisana člankom 86. stavkom 1. prvim podstavkom, s obzirom na to da su te površine već prošle postupak regularizacije prema ranije važećem uređenju, kao i to da se tim člankom ostavlja mogućnost Komisiji da u slučaju nepravilne provedbe iznimke predviđene člankom 2. stavkom 3. Uredbe br. 1493/1999 poduzme odgovarajuće mjere u postupku poravnanja računâ.

177 Stoga nije moguće prihvatiti tumačenje Komisije prema kojem se postupkom poravnanja računâ može zamijeniti postupak regularizacije nezakonitih nasada iz članka 86. stavka 1. prvog podstavka Uredbe br. 479/2008 jer se, protiv regularizacija koje su nepravilno provedene na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999, prilikom poravnanja računâ mogu poduzeti mjere isključivo u odnosu na izdatke koje su financirali Fondovi (vidjeti t. 163. do 167. gore).

178 U svojem odgovoru na mjere upravljanja postupkom Komisija također tvrdi da članak 86. stavak 1. drugi podstavak Uredbe br. 479/2008 dopušta uređenje problema sa zahtjevima za regularizaciju na temelju Uredbe br. 1493/1999 koji su odbijeni i pitanja jednakog postupanja prema već razmotrenim zahtjevima i regularizacijama na temelju Uredbe br. 479/2008. U vezi s prvom točkom odgovora valja istaknuti da se od 1. kolovoza 2008. na nezakonito posađene vinograde u odnosu na koje je Helenska Republika odbila zahtjeve za regularizaciju na temelju Uredbe br. 1493/1999 ne primjenjuje članak 86. stavak 1. drugi podstavak Uredbe br. 479/2008, nego članak 86. stavak 1. prvi podstavak iste uredbe, s obzirom na to da nijedna odredba nije zabranila proizvođačima da zatraže regularizaciju uz plaćanje naknade predviđene tim podstavkom. Kada je riječ o drugoj točki odgovora, ne može se dopustiti da jednako postupanje dovede do identičnog tretiranja proizvođača koji su podnijeli zahtjeve za regularizaciju nezakonito zasađenih površina na temelju različitih propisa, koji utvrđuju različite kriterije za regularizaciju, s obzirom na to da se ti proizvođači ne nalaze u identičnim situacijama.

179 Na kraju, iako je Komisija na raspravi izrazila stav prema kojem bi se morala suočiti s pravnom prazninom kada je riječ o sudbini nepravilno regulariziranih nasada na temelju članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999, takav argument mora se odbiti jer se u potpunosti razlikuje od činjenica, s obzirom na to da je upravo članak 86. stavak 1. drugi podstavak Uredbe br. 479/2008, na koji se uostalom poziva i Komisija, odredba kojom je obuhvaćena situacija s tim nasadima, zbog čega se izdaci nastali u pogledu tih nasada isključuju iz financiranja od strane Fondova.

180 Slijedom toga odbija se prvi prigovor Komisije.

181 U svojem drugom prigovoru Komisija smatra da će zbog nezakonitosti neregulariziranih površina nastajati troškovi na štetu ZPP-a, s obzirom na stalnu opasnost od neopravdanih plaćanja iz Fondova s financijskim posljedicama koje nije moguće precizno izračunati. Zato je metoda izračuna financijske korekcije na temelju vrijednosti pravâ sadnje primjerena, pri čemu se ne može reći da je ta metoda arbitrarna ili neopravdana. Komisija u biti tvrdi da ne može obuhvatiti izdatke koji nastaju od nasada koji su nepravilno regularizirani na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 pa je metoda koju koristi primjerena kako bi se premostila ta poteškoća.

182 Kao prvo, valja primijetiti da je u svojem pisanom očitovanju od 18. veljače 2009. Komisija napomenula da na osnovi članka 31. Uredbe br. 1290/2005 može predložiti da se dio izdataka koje financira EFJP isključi iz financiranja Unije. Usprkos tomu, od tog dijela postupka Komisija je svu svoju pažnju usmjerila na problematiku vinograda koji su nezakonito posađeni prije 1. rujna 1998. Naime, u tom očitovanju kratko je opisala nepravilnosti za koje smatra da su se dogodile u postupku regularizacije na temelju iznimaka iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999, bez ijednog spomena nadzora nad izdacima koji nastaju od nezakonito posađenih vinograda i o njihovom mogućem učinku na financiranje od strane Unije.

183 Kao drugo, iz zapisnika s bilateralnog sastanka od 14. rujna 2009. proizlazi da je Komisija izvijestila o informativnom sastanku koji se trebao održati tijekom pregovora o reformi zajedničke organizacije tržišta vina (u daljnjem tekstu: ZOT vina), na kojem se trebao dogovoriti tekst članka 86. Uredbe br. 479/2008 odnosno na kojem su službe Komisije trebale izložiti svoja stajališta. Na bilateralnom sastanku navodno je utvrđeno da će se financijska korekcija odrediti primjenom odredaba članka 86. Uredbe br. 479/2008, s obzirom na to da regularizacije vinograda koji su nezakonito posađeni prije 1. rujna 1998., a koje su provedene na temelju članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999, nisu u skladu s propisima Unije. Takav pristup omogućuje regularizaciju tih nasada „iako narav nepravilnosti ima stalne učinke na tržište vina počevši od trenutka kada su utvrđeni nepravilni nasadi“. Iz tog zapisnika nadalje proizlazi da je Komisija priznala da bi kontinuirana primjena korekcije nakon 31. prosinca 2009. dovela do obveznog krčenja nezakonito posađenih vinograda, kao i to da je Komisija željela postići dogovor s Helenskom Republikom o pristupu koji su predložile službe Komisije kako bi se „razgovor ograničio“ posebice na utvrđivanje podataka o površini nezakonitih vinograda i vrijednosti pravâ sadnje, što bi poslužilo kao osnova za izračun financijske korekcije.

184 Zato je tijekom bilateralnog sastanka 4. lipnja 2009. Komisija predložila pristup, koji je podnijela Helenskoj Republici radi postizanja dogovora, prema kojem bi se nepravilnosti u primjeni iznimaka iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 riješile tako što bi Helenska Republika snosila iznos koji odgovara iznosu naknade predviđene člankom 86. stavkom 1. Uredbe br. 479/2008, a zauzvrat bi se regularizirali nezakonito posađeni vinogradi.

185 Kao treće, Komisija je u službenoj komunikaciji od 26. kolovoza 2010. zadržala stajalište u pogledu kršenja zabrane sadnje vinove loze bez prava sadnje i u pogledu neusklađenosti primjene, u konkretnom slučaju, članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 s propisima Unije. Komisija je izvijestila Helensku Republiku o svojoj odluci kojom predlaže jedinstvenu financijsku korekciju u smislu članka 86. stavka 1. Uredbe br. 479/2008, a ne stalnu financijsku korekciju, bez obzira na daljnje učinke na tržište vina. Zatim je pristupila razmatranju nepravilnosti u vezi s neusklađenošću načina na koji su provedene iznimke iz članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999. S tim u svezi, Komisija je izričito izjavila da neće predvidjeti primjenu financijske korekcije na izdatke koje će financirati Fondovi, a koji budu nastali kao rezultat otkrivenih nepravilnosti.

186 Kao četvrto, Komisija je u sažetku izvješća ocijenila da je - s obzirom na nemogućnost točnog izračuna financijskog učinka utvrđenih nepravilnosti u provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 kao i činjenicu da se postupkom poravnanja računâ u određenim slučajevima može zamijeniti postupak regularizacije iz članka 86. stavka 1. Uredbe br. 479/2008 - metoda utemeljena na vrijednosti pravâ sadnje prikladna za izračun financijske korekcije, opravdane s obzirom na stalnu opasnost za Fondove od nezakonitih plaćanja do kojih dolazi zbog neregularizacije vinograda.

187 Međutim, iako je Komisija na taj način priopćila da ne može točno izračunati financijski učinak utvrđenih nepravilnosti, mora se primijetiti da su grčka tijela vlasti, prije nego što je Komisija poslala pisano očitovanje od 18. veljače 2009., poslala Komisiji podatke iz kojih su se mogle utvrditi površine koje su regularizirane primjenom članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1493/1999 u svakoj pojedinoj prefekturi. Ta činjenica dovodi u pitanje argumentaciju Komisije jer je, protivno onome što tvrdi, na temelju tako dostavljenih podataka mogla zatražiti od grčkih tijela vlasti da po svakoj prefekturi utvrde nepravilno regularizirane parcele kao i potpore isplaćene u odnosu na te parcele u okviru ZOT-a vina ili barem ukupni iznos isplaćenih potpora u okviru ZOT-a vina po svakoj prefekturi.

188 Iz razmatranja u točkama 182. do 187. gore proizlazi da Komisija tijekom postupka poravnanja računâ nije išla za tim da utvrdi koji izdaci koje financiraju Fondovi potječu od utvrđenih nepravilnosti dok, protivno onom što tvrdi, nije bilo nužno nemoguće izračunati te financijske posljedice.

189 Slijedom toga valja odbiti drugi prigovor Komisije.

190 U svojem trećem prigovoru Komisija smatra da je metoda izračuna financijske korekcije na temelju vrijednosti pravâ sadnje primjerena s obzirom na to da se fiksni iznos naknade za gubitke koji nastanu Fondovima može utvrditi iz vrijednosti pravâ sadnje koju se koristi za izračun naknade za regularizaciju. Komisija također ističe da bez poznavanja iznosa potpora koje će se dodjeljivati u budućnosti ne može provesti svoju ustaljenu praksu u području fiksnih financijskih korekcija pa se jedino može osloniti na vrijednost pravâ sadnje.

191 Kao prvo, valja uputiti na točke 182. do 187. gore, iz kojih jasno proizlazi da Komisija nije išla za tim da utvrdi iznos gubitaka koji Fondovima nastaju od vinograda koji su nepravilno regularizirani primjenom članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999 premda je imala podatke koji su joj omogućavali da to učini u sklopu postupka poravnanja računâ iz članka 31. stavka 1. Uredbe br. 1290/2005. Osim toga, argument u vezi s nepoznavanjem iznosa potpora koje bi se moglo odobriti u budućnosti je promašen s obzirom na to da je na temelju podataka dostavljenih od strane grčkih tijela vlasti bilo moguće utvrditi parcele koje su protupropisno ostvarile potporu unazad 24 mjeseca prije pisanog očitovanja od 18. veljače 2009., u skladu s člankom 31. stavkom 4. točkom (a) Uredbe br. 1290/2005, što je Komisija i priznala na raspravi.

192 Kao drugo, treba istaknuti da je Komisija - ako joj je doista bilo nemoguće točno utvrditi iznos protupropisno isplaćenih potpora na ime vinograda koji su nepravilno regularizirani na temelju članka 2. stavka 3. točke (a) Uredbe br. 1493/1999 - mogla primijeniti fiksne korekcije predviđene u smjernicama, uzimajući kao osnovu izračuna, za svaku pojedinu prefekturu, potpore isplaćene svim proizvođačima u sklopu ZOT-a vina, na koje je onda mogla primijeniti postotak korekcije koji bi smatrala primjerenim.

193 Slijedom toga valja odbiti treći prigovor Komisije.

194 U svojem četvrtom prigovoru Komisija navodi činjenicu da primjena članka 86. Uredbe br. 479/2008 nosi sa sobom pogodnost legalizacije nezakonito posađenih vinograda na isti način kao da je plaćena naknada za regularizaciju, nakon čega bi vinari mogli koristiti potpore.

195 Takav argument pravno je pogrešan zbog dva razloga.

196 Prije svega mora se primijetiti da na dan kada je primijenjena financijska korekcija, to jest 22. lipnja 2012. kada je donesena pobijana odluka, više nije bilo moguće regularizirati nezakonito posađene vinograde na temelju članka 86. stavka 1. Uredbe br. 479/2008 s obzirom na to da je rok za mjeru predviđenu tom odredbom istekao 31. prosinca 2009., što je Komisija, uostalom, izričito priznala na raspravi.

197 Također treba istaknuti da je regularizacija na temelju članka 86. stavka 1. Uredbe br. 479/2008 bila moguća samo ako bi proizvođač platio propisanu naknadu konkretnoj državi članici. Nasuprot tomu, nijednom odredbom te uredbe nije predviđena mogućnost regularizacije nezakonito posađenih vinograda na način da dotična država članica, u sklopu poravnanja računâ, plati Komisiji svotu koja odgovara navedenoj naknadi, s obzirom na to da rezerva predviđena člankom 86. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe br. 479/2008 ne bi mogla imati toliki opseg (vidjeti t. 175. do 179. gore).

198 Stoga se ne može zakonito održati stav prema kojem se nezakonito posađene vinograde može regularizirati financijskom korekcijom koja se sastoji od toga da konkretna država članica nakon 31. prosinca 2009. plati Komisiji iznos koji odgovara naknadi iz članka 86. Uredbe br. 479/2008 ako Komisija ne može dokazati da je takav način regularizacije dopušten bilo kojim pravnim aktom Unije.

199 Slijedom toga valja odbiti četvrti prigovor Komisije.

200 Iz točaka 159. do 199. gore proizlazi da je peti tužbeni razlog osnovan s obzirom na to da je Komisija primijenila financijsku korekciju koja se ne odnosi na izdatke koje financiraju Fondovi, i to primjenom pristupa koji nema nikakve pravne osnove (vidjeti t. 175. do 179. gore) i koji se izravno protivi članku 31. Uredbe br. 1290/2005 i članku 86. stavku 1. drugom podstavku Uredbe br. 479/2008 (vidjeti točke 163. do 165., 176. i 177. gore).

201 Slijedom toga, pobijana odluka poništava se u dijelu u kojem na Helensku Republiku primjenjuje specifičnu financijsku korekciju u sektoru vinarstva, dok se u preostalom dijelu tužba odbija, bez potrebe za odlučivanjem o trećem, četvrtom i šestom tužbenom razlogu.

Troškovi *[omissis]*

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Provedbena odluka Komisije 2012/336/EU od 22. lipnja 2012. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem u odnosu na Helensku Republiku primjenjuje specifičnu financijsku korekciju u sektoru vinarstva.**

2. **U preostalom dijelu tužba se odbija.**

3. **Svaka će stranka snositi svoje troškove.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 10. srpnja 2014.

Potpisi